Algorytmy geometryczne

Sprawozdanie z ćwiczenia 4.

Paweł Lamża

Dane techniczne urządzenia na którym wykonano ćwiczenie:

Laptop z systemem Windows 10 x64

Procesor: AMD Ryzen™ 5 4600H

Pamięć RAM: 16GB

Środowisko: Jupyter notebook

Ćwiczenie zrealizowano w języku Python 3, z wykorzystaniem bibliotek

numpy oraz matplotlib

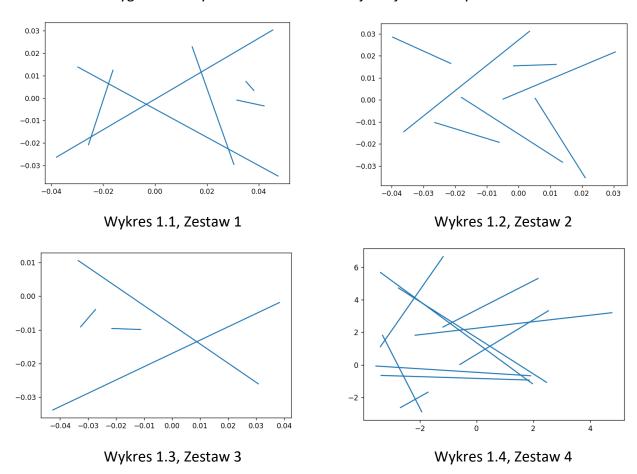
Opis ćwiczenia

Ćwiczenie polegało na zaimplementowaniu algorytmów:

- -Zamiatania, sprawdzający czy choć jedna para odcinków w zadanym zbiorze się przecina
- -Zamiatania, wyznaczający wszystkie przecięcia odcinków w zadanym zbiorze

1. Generacja figur.

W celu wykonania ćwiczenia wygenerowano 4 zestawów odcinków. Zestaw 1. i 3. Sprawdzają ewentualne przecięcia które mogłyby być naliczane kilka razy. Zestaw 2. Sprawdza poprawność działania algorytmów dla zestawu w którym nie występują przecięcia, natomiast zestaw 4. to zestaw losowo wygenerowanych 10 odcinków. Poniżej kolejne zestawy:

2. Metoda obliczania wyznacznika i tolerancja dla zera.

Do obliczania wyznacznika użyłem wyznacznika macierzy 3x3 i wyznacznika macierzy 2x2 własnej implementacji, a jako tolerancje dla zera przyjąłem 10^-12.

3. Struktury Danych:

Odcinki przechowuje jako obiekty klasy Line, a punkty jako obiekty klasy Point. Klasy te umożliwiają sortowanie tych obiektów w strukturach danych tak jak chcemy. W klasie Line przechowywana jest też informacja o tym gdzie znajduje się w tej chwili zamiatacz (tzn. na jakim X). Klasa Point przechowuje informacje o indeksach pierwszego (s) i drugiego (t) odcinka, tworzących dany punkt. Jeśli punkt nie jest punktem przecięcia to indeksy są sobie równe tj. s = t.

4. Algorytm zamiatania, sprawdzający czy choć jedna para odcinków w zadanym zbiorze się przecina:

Opis algorytmu:

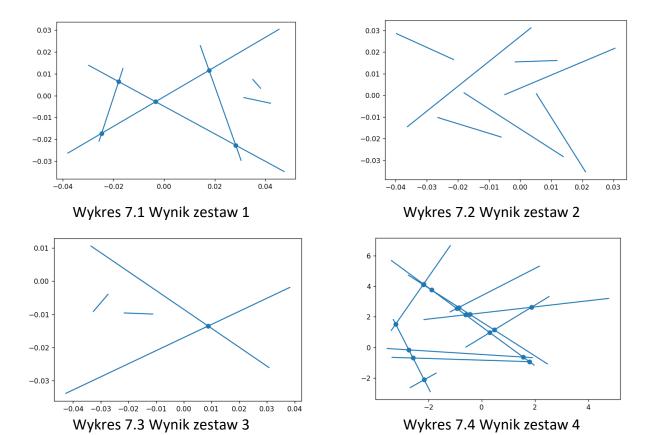
- 1. Zamieniamy wejściowe linie na punkty i linie jako obiekty klas (odpowiednio Point, Line).
- 2. Obliczamy w jakich granicach chcemy rysować naszą miotłę.
- 3. Deklarujemy struktury danych:
 - Struktura zdarzeń Q jako posortowana rosnąco po X lista końców odcinków.
 - $\circ \quad \mathsf{Struktura} \ \mathsf{stanu} \ \mathsf{T} \ \mathsf{jako} \ \mathsf{SortedSet}.$
- 4. Ustawiamy pozycję zmiatacza na pozycje pierwszego punktu.
- 5. Przechodzimy do głównej części algorytmu który wykonuje się tak długo jak struktura zdarzeń Q jest niepusta:
 - o Pobieramy punkt ze struktury zdarzeń.
 - o Jeśli punkt jest początkiem odcinka:
 - Aktualizujemy położenie zamiatacza i dodajemy odcinek do struktury stanu.
 - Jeśli w strukturze T istnieje odcinek powyżej lub poniżej dodanego odcinka to sprawdzamy czy odcinek dodany przecina się z którymś z nich, do tego celu używam funkcji orient i wyznacznika 3x3.
 - Jeśli punkt jest końcem odcinka:
 - Jeśli w strukturze T istnieje odcinek powyżej i poniżej naszego odcinka to sprawdzamy czy te odcinki się przecinają.
- 6. Jako wynik zwracamy wartość True/False mówiącą o tym czy istnieje przecięcie odcinków oraz zmienną scenes która zawiera sceny do wyświetlenia animacji.

5. Algorytm zamiatania, wyznaczający wszystkie przecięcia odcinków w zadanym zbiorze:

Opis algorytmu:

- Zamieniamy wejściowe linie i obliczamy granice wyświetlania tak samo jak w poprzednim algorytmie.
- 2. Deklarujemy struktury danych z tą różnicą do poprzedniego algorytmu, że struktura zdarzeń Q to tym razem SortedSet, ponieważ potrzebujemy możliwości dodawania punktów przecięcia do struktury zdarzeń.
- 3. Dodajemy wszystkie końce odcinków do struktury zdarzeń.
- 4. Ustawiamy pozycję zmiatacza na pozycje pierwszego punktu.
- 5. Przechodzimy do głównego algorytmu:
 - Pobieramy punkt ze struktury zdarzeń
 - Jeśli punkt jest początkiem odcinka:
 - Aktualizujemy położenie zamiatacza i dodajemy odcinek do struktury stanu.
 - Jeśli w strukturze T istnieje odcinek powyżej lub poniżej dodanego odcinka to sprawdzamy czy odcinek dodany przecina się z którymś z nich.
 - Jeśli punkt jest końcem odcinka:
 - Jeśli w strukturze T istnieje odcinek powyżej i poniżej naszego odcinka to sprawdzamy czy te odcinki się przecinają
 - Usuwamy odcinek ze struktury T
 - Jeśli punkt jest punktem przecięcia się dwóch odcinków:
 - Zamiana kolejności:
 - 1. Usuwamy ze struktury T te dwa odcinki
 - 2. Zwiększamy pozycję zamiatacza o 0.00001
 - 3. Dodaje usunięte odcinki do struktury
 - Sprawdzam odcinki z ich nowymi sąsiadami czy się przecinają
- 6. Jako wynik zwracamy listę punktów przecięcia jako współrzędne (X,Y), listę punktów jako obiekty klasy Point, które posiadają informację o indeksach odcinków przecinających się w danym punkcie, zmienną scenes która zawiera sceny do wyświetlenia animacji.

6. Wynik algorytmu:

7. Wnioski i spostrzeżenia

- Dla wszystkich zadanych zestawów program zachował się tak jak powinien
- Między dwoma algorytmami była konieczna zmiana w strukturze zdarzeń, ponieważ przy wykrywaniu istnienia przecięcia nie musieliśmy dodawać do struktury punktów przecięcia to zwykła lista wystarczyła, natomiast w algorytmie znajdywania wszystkich przecięć dodawanie punktów do struktury zdarzeń było konieczną operacją.
- Program uwzględnia przypadki kiedy dane punkty przecięcia są wykrywane więcej niż raz i jest na to odporny poprzez sprawdzanie indeksów przecinających się odcinków.